

Психологія: Збірник наукових праць – Вип. 3. – К.: НПУ ім. М.П.Драгоманова, 1998. – С. 35 – 41.

4. Чепелева Н.В. Формування професійної компетентності в процесі вузівської підготовки психолога-практика / Н. В. Чепелева // Актуальні проблеми психології. – К. : Інститут психології АПН України. –1999. – С. 271–279.

5. Шахметова В. Формирование инвариантных профессиональных качеств будущих педагогов психологов : дисс. на соиск. канд. псих. наук: спец. 19.00.07 – возрастная и педагогическая / В. Шахметова. – Челябинск, 2009. – 327 с.

Л.А. Колесніченко, кандидат психологічних наук,
доцент кафедри педагогіки та психології
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ

Сьогодні спостерігається широке залучення психологів до вирішення проблем у різних сферах життєдіяльності людини: економічній, соціальній, освітній, медичній тощо. Діяльність психолога може бути спрямована на врахування психологічних особливостей професійної діяльності в галузі економіки, що підвищить її результативність, формування психологічних компетенцій суб'єктів діяльності, забезпечення психологічної підтримки їхнього професійного функціонування і розвитку, вивчення проблеми мотивування професійної діяльності, створення продуктивних робочих команд для вирішення професійних завдань, попередження і вирішення конфліктів у професійних колективах, збереження психологічного здоров'я особистості та інші. У соціальній сфері – це вирішення сімейних проблем; підтримка при втраті роботи і допомога у перекваліфікації, надання психологічної допомоги

при вирішенні різних проблем, які виникають у стосунках тощо. У освітній сфері – це супровід суб'єктів навчального процесу: учнів, їхніх батьків та учителів; студентів і викладачів тощо. У медичній сфері – це психологічна допомога людям, які невиліковно хворі, або мають таких родичів, або перенесли тяжкі операції чи мають певні психофізіологічні залежності; супровід осіб, які мають легкі форми психічних розладів, депресію, підвищену тривожність, відхилення в сексуальній, емоційній, поведінковій сферах. Таким чином, сфера професійної діяльності психолога залежить від особливостей і рівня його практичної підготовки та визначається специфічною проблематикою його діяльності. Ця проблематика стосується особливих вимог до особистості психолога, які стають його головним професійним інструментом у роботі.

Психолог, окрім того, що має бути озброєний професійною теоретичною інформацією, знати техніки та прийоми роботи, також повинен уміти регулювати свій стан, усвідомлювати свої прояви та переживання тощо. Отже, професія психолога, окрім відповідної підготовки, вимагає ще й певних особистісних якостей, що стане запорукою не лише його успішної професійної діяльності, а й запобігатиме стресам та професійному вигоранню.

У зв'язку з великою популярністю психологічних знань багато молодих людей прагнуть стати психологами або отримати додаткову психологічну освіту. Досконале володіння майбутніми психологами теоретичними знаннями, практичними вміннями і навичками для успішного здійснення своєї професійної діяльності є запорукою продуктивного вирішення фахових завдань. Важливим аспектом психологічної практики є дотримання етичних стандартів надання психологічної допомоги особистості. Зазначені вище вміння й навички, необхідні для ефективного виконання професійних обов'язків, передусім, людьми комунікативних професій. У цьому зв'язку виняткового значення набуває вивчення процесу формування та розвитку професійно необхідних навичок і рис особистості на етапі підготовки практичного психолога у вищій школі.

Проблемою професійної підготовки психолога займалися багато дослідників, а саме, О.І. Власова, С.П. Дерев'янко, В. Г. Панок, Н.В. Чепелєва, Томаржевська І.В., Фурман А.А. та ін.. Дослідники вказують на те, що професійні та особистісні якості психолога в його діяльності дуже тісно взаємопов'язані. І саме тому особистість психолога зазвичай виступає провідним чинником успішного виконання професійних обов'язків.

Питання професійної підготовки психологів має поєднувати як фундаментальну складову, яка містить наукові факти про психологічні закономірності і механізми особистісного і професійного становлення людини, так і прикладні аспекти, які спрямовані на формування практичних умінь і навичок для успішного здійснення своєї професійної діяльності, так і складову, яка спрямована на особистісний розвиток самого студента.

Освітній процес підготовки студентів-психологів в сучасних умовах вимагає розуміння безперервності і зв'язаності особистісного і професійного розвитку.

Освітня програма першого рівня вищої освіти бакалавр спеціальність «Психологія» спеціалізація «Економічна та соціальна психологія» ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» охоплює дисципліни, засвоєння яких сприяє фундаментальній, практичній підготовці психологів та розвитку особистості студента.

Література

1. Власова О.І. Педагогічна психологія: Навч. Посібник. – К. : Либідь, 2005. – 400 с.
2. Основи практичної психології за ред. В. Панка, Н. Чепелєвої та ін. – К. : Либідь, 2001. – 534 с.
3. Практична психологія: введення в професію: навч. посібник [2-е видання] / Ю.О. Приходько.– К.:Каравела, 2010. – 232 с.
4. Томаржевська І.В. Теоретико-методологічний аналіз проблеми розвитку особистості в умовах професійної підготовки соціономічного профілю./ І.В. Томаржевська. // Вісник національного університету оборони

України. Зб-к наук. праць. – К.: НУОУ, 2014. – Вип. 1(38). – С.314-320.

Фурман А.А. Ціннісно-орієнтаційні чинники особистісного розвитку майбутніх психологів: автореф. ... канд. психол. наук : 19.00.07 / А.А. Фурман. – Одеса, 2009. – 20 с.

О.В. Ловка, кандидат психологічних наук,
доцент кафедри педагогіки та психології
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ІГРОВОГО СИМУЛЯТОРА НА ПРАКТИКУМІ З РОЗВИТКУ ЕМОЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ-ПСИХОЛОГІВ

Сьогодні підготовка кваліфікованого практичного психолога, конкурентоздатного на ринку праці, компетентного, готового до постійного професійного зростання є актуальним завданням психологічної науки. Для вирішення цього завдання вищою професійною освітою здійснюється постійний пошук нових ефективних засобів розвитку актуальних компетентностей майбутніх психологів.

Емоційна компетентність психологів є однією з найбільш важливих фахових компетентностей. Від рівня її розвитку великою мірою залежить продуктивність та результати професійної діяльності практичних психологів. Адже, діяльність практичного психолога великою мірою пов'язана зі спілкуванням та роботою з емоційною сферою клієнта.

Емоційна компетентність деякими фахівцями (Д. Гоулман) тлумачиться, як емоційний інтелект [1]. Ми також будемо притримуватися цієї точки зору.

Серед поглядів зарубіжних вчених на емоційний інтелект, можна виділити такі: емоційна компетентність (Д. Гоулман, К. Саарні); емоційно-інтелектуальні здібності (Дж. Майєр, П. Саловей, Д. Карузо); емоційна грамотність (К. Стайнер); уміння інтелектуально керувати своїм емоційним